

Багато хто з дорослих не вірять у майбутнє нашої країни, вважають, що Україна відстала від цивілізованих європейських країн на цілі десятиліття, що нічого світлого попереду немає. Але молодь України так не думає!

Україна!... Це слово з глибокою шанобою і гордістю промовляють справжні сини і дочки України. Українці мають усі підстави пишатися тим, що їхня Батьківщина не раз переживала дні могутності і слави, мала справді легендарних героїв, мужньо долала найважчі випробування. І потім відроджувалась, виростала з руїн, виховувала нові покоління, закоханих у рідну землю лицарів правди і волі. Ми можемо пишатися тим, що Україна ніколи не поневолювала інші народи, а лише захищала себе від ласих на чуже добро близьких і далеких сусідів.

Однак, не все так погано в нашому домі. Сучасна молодь України охоче вивчає історію України, знає свята, традиції, звичаї українського народу, любить слухати пісні – красиві, влучні, ніжні. Молодь цікавиться своїм минулим і сьогоденням.

В цьому можна переконатись поглянувши на результати конкурсу «Ми – молодість, майбутнє України», який був проведений у червні в приміщенні міської бібліотеки № 2 для дорослих і дітей. Завданнями конкурсу були:

- залучення молоді до читання художньої літератури, поезії;
- вивчення і підтримка талановитих юнаків та дівчат;
- підвищення ролі бібліотеки у естетичному вихованні підростаючого покоління.

Підготували та провели конкурс працівники бібліотеки № 2 бібліотекар Білецька Т.Д., провідний бібліотекар Чижова В.В., бібліотекар Щербак О.В.

Одноголосно членами журі було визначено переможницю конкурсу Міщук Юлію Дмитрівну, ученицю НВК № 2. Як сказала Юлія: «Ми були. Є. І будемо! Ми здатні на боротьбу! Все в наших руках! Я рада, що я українка!» Саме це надихнуло Юлію на написання вірша:

Ми молодість – майбутнє України,
ми ті, кому довірили життя.
Життя своєї власної країни,
її надію й віру в майбуття.
Ми не підведемо свою родину,
крізь гори злості віднайдемо шлях.
Із кожного ми зробимо Людину,
достойну жити в вільності полях.
Путівником служитимуть нам мрії,
у кращий світ, добробут України.
Та незважаючи на злісні перевії,
перлину створимо ми з нашої країни.
Ми бачимо складні культурні дебрі,

моральний стяг давно вже звідти зник.
Його ті розтоптали, наче вепрі,
кого щоденно чуємо ми крик.
Можливо наш і знизився політ,
під залишками зламаного строю.
Та ми є з вами молодості цвіт,
і поновивши стрій ми кличемо до бою.
Всі разом ми ввірвемося в цей світ!

Я впевнена, що з такою молоддю як Юля, в нашої країни є гарне, надійне, щасливе майбутнє.

Веремійчук Л.Р.
Завідуюча бібліотекою № 2